

**КОМУНАЛЬНИЙ ЗАКЛАД ВИЩОЇ ОСВІТИ
«Вінницький гуманітарно-педагогічний коледж»**

В І С Н И К

**НАУКОВО-МЕТОДИЧНИХ ДОСЛІДЖЕНЬ
ВІННИЦЬКОГО ГУМАНІТАРНО-ПЕДАГОГІЧНОГО
КОЛЕДЖУ**

ВИПУСК № 3 (35)

Вінниця – 2020

ВІСНИК НАУКОВО-МЕТОДИЧНИХ ДОСЛІДЖЕНЬ

Вінницького гуманітарно-педагогічного коледжу

ВИПУСК № 3 (35)

Свідомство про державну реєстрацію

друкованого засобу масової інформації

Серія ВЦ № 1065-423-ПР від 24 грудня 2019 року

Журнал

(науково-виробничий, навчальний, довідковий)

Журнал присвячений висвітленню широкого спектру теоретичних та прикладних проблем педагогіки, психології, окремих методик та філології, підтримує традиції інтеграції вишівської науки з практикою, сприяє поширенню досвіду наукової, науково-педагогічної та виробничої діяльності, становленню кадрів вищої кваліфікації; розрахований на спеціальну категорію читачів, зокрема педагогічних та науково-педагогічних працівників закладів вищої, середньої та дошкільної освіти, здобувачів освіти та молодих науковців.

Вісник заснований у січні 2012 року, виходить 3 рази на рік

Мова видання: українська, російська, англійська, німецька

Тематичні напрями Вісника:

- ❖ Інтеграція науки та практики як механізм ефективного розвитку
- ❖ Педагогічні та лінгвістичні аспекти викладання
- ❖ Германістика та славістика у сучасному науковому просторі
- ❖ Психолого-педагогічні умови формування та розвитку особистості вихованця
- ❖ Лабораторія педагогічної майстерності та професійного саморозвитку педагога
- ❖ Challenges in Education
- ❖ Відомі імена року

Номер затверджено на засіданні науково-методичної ради

КЗВО «Вінницький гуманітарно-педагогічний коледж»

Протокол № 2 від 16 грудня 2020 року

Головний редактор: директор КЗВО «Вінницький гуманітарно-педагогічний коледж», спеціаліст вищої категорії, викладач-методист Войцехівський К.Ф.;
відповідальний редактор: методист коледжу, спеціаліст вищої категорії, викладач-методист, Руда Т.В., **медіа-редактор:** к.пед.н., доц. Марценюк О.Г.

Редакційна колегія: д.пед.н., проф. Заболотний В.Ф., д.філ.н. Войцехівська Н.К., д.філ.н., проф. Слободинська Т.С., спеціаліст вищої категорії, викладач-методист Когутюк О.В., к.мист-ства Іскра С.І., к.пед.н. Головська І.В., спеціаліст вищої категорії, викладач-методист Луцинкевич Л.А., Царик А.П.

Відповідальність за зміст статей несуть автори

Матеріали видаються в авторській редакції

В 53 Вісник науково-методичних досліджень Вінницького гуманітарно-педагогічного коледжу/[ред.кол.: Войцехівський К.Ф. (гол.ред) та інші]. – Вінниця: Вінницька міська друкарня, 2020. – Випуск 3(35). – 116с.

© КЗВО «Вінницький гуманітарно-педагогічний коледж», 2020

З М І С Т

С Л О В О Р Е Д А К Т О Р А

ПОСТАТЬ КЕРІВНИКА ТА ЙОГО РОЛЬ У СТАНОВЛЕННІ НАВЧАЛЬНОГО ЗАКЛАДУ	4
РИТМИ ЖИТТЯ КОЛЕДЖУ	12
<u>КУЛЬТУРОЛОГІЧНИЙ АСПЕКТ ПРОФЕСІЙНОЇ ПІДГОТОВКИ ФАХІВЦІВ</u>	
АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ РОЗВИТКУ КУЛЬТУРИ НА СУЧАСНОМУ ЕТАПІ <i>БАБІЙ Л.С.</i> ..	20.
ПСИХОЛОГІЧНІ ПЕРЕДУМОВИ РИТМІЧНОГО ВІДЧУТТЯ <i>АВТУХОВ С. Л.</i>	23
РОЗВИТОК САМОСТІЙНОСТІ СТУДЕНТІВ ПІД ЧАС ГРИ НА МУЗИЧНОМУ ІНСТРУМЕНТІ <i>МЕЛЬНИК С. М.</i>	26
ПІЗНАВАЛЬНИЙ ІНТЕРЕС–ЧИННИК МУЗИЧНОГО НАВЧАННЯ <i>ОСТРОВСЬКА-ЗІНЕНКО І.О.</i>	30
РОЗВИТОК ПРОФЕСІЙНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ ВЧИТЕЛЯ В СУЧАСНІЙ СИСТЕМІ МИСТЕЦЬКОЇ ОСВІТИ <i>НАГОРНЮК В.Г.</i>	33
РОЗВИТОК ЛЕГКОЇ АТЛЕТИКИ НА ВІННИЧЧИНІ В ПІСЛЯВОЄННИЙ ПЕРІОД <i>ПРИСЯЖНЮК Д. С. БИСТРИЦЬКИЙ О. С. МАРТИНЮК Ю. Г.</i>	39
ЕСТЕТИЧНЕ ВИХОВАННЯ ШКОЛЯРІВ ЗАСОБАМИ МУЗИЧНОГО МИСТЕЦТВА <i>ЮР'ЄВ Ю.Г.</i>	43
<u>ЕКОНОМІЧНА КУЛЬТУРА ТА ФІНАНСОВА ГРАМОТНІСТЬ МОЛОДІ ЯК ЗАПОРУКА ЕКОНОМІЧНОЇ СТАБІЛЬНОСТІ КРАЇНИ</u>	
ПРОБЛЕМИ ІНВЕСТИЦІЙНОЇ ПРИВАБЛИВОСТІ УКРАЇНИ <i>БАБІЙ В.М.</i>	47
ЗАСТОСУВАННЯ ДІЛОВИХ ІГОР В ПРОЦЕСІ ВИВЧЕННЯ ДИСЦИПЛІНИ «ОСНОВИ МЕНЕДЖМЕНТУ І МАРКЕТИНГУ» <i>БУГА О. І</i>	51
ПОДАТКОВА ГРАМОТНІСТЬ СТУДЕНТІВ <i>ЄВДОКИМОВА Н.В.</i>	56
ІННОВАЦІЙНІ ТЕХНОЛОГІЇ НАВЧАННЯ У ПІДГОТОВЦІ ФАХІВЦІВ З ФІНАНСІВ <i>ЛИМАР О. Ф.</i>	61
МІЖДИСЦИПЛІНАРНІ ЗВ'ЯЗКИ ЯК ЧИННИК ВДОСКОНАЛЕННЯ ВИВЧЕННЯ ФАХОВИХ ДИСЦИПЛІН ЗА СПЕЦІАЛЬНІСТЮ «ФІНАНСИ, БАНКІВСЬКА СПРАВА ТА СТРАХУВАННЯ» <i>ВОЛКОДАВ Т. А</i>	68
ВИКОРИСТАННЯ ІНФОРМАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ ПІД ЧАС ВИКЛАДАННЯ ДИСЦИПЛІН ЕКОНОМІЧНОГО ЦИКЛУ <i>БАКАЛОВА Н.М.</i>	73
<u>ГЕРМАНІСТИКА ТА СЛАВІСТИКА У СУЧАСНОМУ НАУКОВОМУ ПРОСТОРІ</u>	
ВИКОРИСТАННЯ АВТЕНТИЧНИХ НАВЧАЛЬНИХ РЕСУРСІВ ТА РОЗВИТОК SOFT SKILLS У ХОДІ ПІДГОТОВКИ МАЙБУТНІХ ВЧИТЕЛІВ ІНОЗЕМНИХ МОВ ТА ЗАРУБІЖНОЇ ЛІТЕРАТУРИ	77
ГЕНЕЗИС ІНОЯЗЫЧНЫХ СЛОВ В УСЛОВИЯХ БИЛИНГВИЗМА <i>КИСЕЛЕВ Д.Л., ТАРАТУТА С.Л.</i>	79
POLYSEMY AND MOTIVATION OF WORD MEANING IN ENGLISH LANGUAGE <i>ТКАЧУК ВАЛЕРІЯ</i>	83
ВЕРБАЛІЗАЦІЯ КОНЦЕПТУ “ЛЮБОВ” В ХУДОЖНІЙ АНГЛОМОВНІЙ ЛІТЕРАТУРІ <i>ЛАУТА ЛЮДМИЛА</i>	85
<u>ЛАБОРАТОРІЯ ПЕДАГОГІЧНОЇ МАЙСТЕРНОСТІ</u>	
«НІ, Я ЖИВА! Я БУДУ ВІЧНО ЖИТИ!» <i>МАЗУР Т. А., НЕНЧИНСЬКА Л. В.</i>	89
СЕРЦЕ МОЄ ТАМ , ДЕ МОЯ БАТЬКІВЩИНА <i>ДИМІНСЬКА В. К. , ПЕКУРАРУ Л. Г.</i>	93
ВИКОРИСТАННЯ ІННОВАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ ЯК ФАКТОР ФОРМУВАННЯ УСПІШНОЇ ОСОБИСТОСТІ <i>БІЛОУС Л. З.</i>	99
ВИКОРИСТАННЯ ПЛАТФОРМИ GOOGLE CLASSROOM В ОРГАНІЗАЦІЇ ДИСТАЦІЙНОГО НАВЧАННЯ СТУДЕНТІВ <i>ЛЕБІДЬ О. В.</i>	107

ЛАБОРАТОРІЯ ПЕДАГОГІЧНОЇ МАЙСТЕРНОСТІ

1. Підготувати інформаційну довідку «Чому Лесю Українку називають Дочкою Прометея?»

2. Підготувати інформаційну довідку про історію написання вірша «Contra spem spero!»

IV. Рефлексія

4. 1. Підбиття підсумків заняття

➤ **Слово викладача.** Кожен переживає еволюцію: становлення, змужніння, розквіт. Так і Леся Українка. Її поезії звучали впевнено, слова перетворювалися на іскри, вогонь, крицю, зброю. І не завжди сучасники здогадувалися, яка особистість криється за ними. Часто пізнання її поетичного світу ставало справжнім одкровенням.

Письменник Михайло Павлик у листі до Михайла Драгоманова писав: *«Ну а Леся так просто ошоломила мене своїм образом та тонким розумом. Я думав, що вона тільки в крузі своїх поезій, аж воно далеко не та. На свій вік це геніальна жінка.*

Тим більший жаль, що, бідна, не живе, а мучиться. Що би то чоловік не дав, якби такий людині помочи. Та ба, на це мало й з Богом битися!

Ми говорили з нею дуже довго, і в кожному її слові я бачив розум та глибоке розуміння поезії, освіти й людського життя».

➤ Метод «Прес»

– Чи згодні ви з думкою М. Павлика, що Леся Українка «не жила, а мучилася»? Аргументуйте відповідь, користуючись алгоритмом.

✓ Я вважаю, що ...

✓ Тому що ...

✓ Наприклад, ...

✓ Отже, ...

4. 2. «Мікрофон»

– Що вас вразило в життєвому та творчому шляху Лесі Українки?

– Що для вас стало справжнім відкриттям?

4. 3. Оцінювання

Стаття надійшла до редакції

11 грудня 2020

СЕРЦЕ МОЄ ТАМ, ДЕ МОЯ БАТЬКІВЩИНА

(до 210 – ї річниці від дня народження Ф . Шопена)

ДИМІНСЬКА В . К . , ПЕКУРАРУ Л . Г .

викладачі музики

КЗВО «Вінницький гуманітарно – педагогічний коледж»

Родом – варшав'янин, серцем -поляк,
талантом - громадянин світу... Він
зібрав розсіяні по полях сльози польського народу, і вони спалахнули в діадемі
людства алмазами краси, кристалами незрівнянної гармонії

Ципріан Каміль Норвід – польський поет

Ось вже майже два століття і для музикантів - професіоналів , і для меломанів творчість Шопена - це безмежний світ незвичайної краси. Слухаючи його, забуваєш про те, що звучить лише

фортепіано. Перед кожним відкриваються безмежні простори, які манять в невідомі далі, сповнені таємниць і пригод. І дуже хочеться, щоб цей дивовижний світ

ЛАБОРАТОРІЯ ПЕДАГОГІЧНОЇ МАЙСТЕРНОСТІ

відкривався знову і знову і вже не покидав тебе ніколи.

У великій за обсягом літературі про Ф. Шопена — монографіях і статтях, мемуарах і біографіях композитора підкреслюється його роль як класика європейської та світової музики, а також як представника музичного романтизму в польській музиці, яка саме завдяки Ф. Шопену набула статусу загальнолюдського художнього надбання.

Отже, Шопен, безумовно, належить до композиторів — романтиків. Але романтизм Шопена особливий і неповторний, оскільки в ньому органічно і гармонійно поєднані три основні напрями — *міцна класична основа, романтизм і польський національний фольклор*. Цим принципам Шопен залишався вірним протягом всього свого, такого до болю короткого земного життя. Класичну основу Шопену прищепив перший і єдиний його вчитель фортепіано, диригент Войцех Живний, чех за походженням, навіть не піаніст, а скрипаль. Цей мудрець виховав юного Фредеріка на творчості Баха. Відтоді Бах залишився його кумиром назавжди, особливо після знаменитої, вже крилатої фрази: « ... Ти переріс мене, більше я нічого дати тобі не можу...». З тих пір ДТК став настільною книгою для Шопена, свого роду його музичною біблією, до якої він звертався у найважчі миті: «Я, зазвичай, зачинаюся і тижнями граю Баха », - згадував композитор. І хоча в творчості обох титанів відобразились зовсім різні світи і різне відчуття часу, глибина бахівської поліфонії має тісний зв'язок з творчістю символу музичного романтизму.

Наступний зв'язок з класикою полягає в тому, що неперевершений мелодизм Шопена виріс на сонячному мелодизмі Моцарта - центральної і найяскравішої фігури віденського класицизму. Не

випадково Шопена називали «польським Моцартом», а сам Шопен вважав своїми учителями не тільки Живного, а й Баха і Моцарта, музику яких називав ідеальною, яку поглинав і на якій формувався і виростав. Тому по мелодизму Шопену немає рівних серед композиторів — романтиків.

Романтизм Шопена також особливий. Він позбавлений поривчастості, сльозливої сентиментальності, нарочитої театральності. Він глибинний, він пронизує наскрізь душу, він благородний, він аристократичний в кращому розумінні цього слова. Твори Шопена надзвичайно красиві, досконалі у техніці і формі, нові в гармонії і величі. Недарма кажуть, що після музики Шопена всяка музика звучить грубо.

Тісний зв'язок Шопена з польським національним фольклором полягає в тому, що в основу його творчості покладена польська народна музика, мелодійні і ритмічні мелодії польських танців і пісень. Особливо яскраво виражена любов до свого народу, до польської народної музики в мазурках, які є своєрідними поетичними картинками рідної Польщі.

Також особливістю творчості Шопена є те, що він свідомо обмежив себе рамками тільки одного інструменту — свого улюбленого фортепіано, оскільки воно найбільше імпонувало його тонкій натурі. Піаністичне мистецтво Шопена — один з найвищих проявів фортепіанного виконавства чистого романтичного стилю. Його гра захоплює свіжими образами, щирою поезією почуттів. Виконавський стиль Шопена — це витончений ліризм, особливо ніжний та делікатний, зі специфічною схильністю до приглушених, неяскових барв. Він був незрівняним віртуозом і неперевершеним інтерпретатором власних творів та феноменальним імпровізатором.

ЛАБОРАТОРІЯ ПЕДАГОГІЧНОЇ МАЙСТЕРНОСТІ

Жанрова палітра творчості Шопена надзвичайно різноманітна. Він привніс у західну музику невідомі їй доти слов'янські ладові та інтонаційні елементи і таким чином підірвав непорушність класичної ладогармонічної системи, що склалася до кінця 18 ст. Те саме стосується і ритму: використовуючи формули польських танців, Шопен збагатив західну музику новими ритмічними малюнками. Він розробив суто індивідуальні — лаконічні, замкнуті в собі музичні форми, які найкращим чином відповідали природі його такої ж самобутньої мелодичної, гармонічної, ритмічної мови.

Фортепіанні п'єси Шопена можна умовно розділити на дві групи: переважно «європейські» по мелодиці, гармонії, ритму і виразно «польські» по колориту. До першої групи відносяться більшість етюдів, прелюдій, скерцо, ноктюрнів, балад, експромтів, рондо і вальсів. Специфічно польськими є мазурки і полонези.

Шопен створив близько трьох десятків етюдів, мета яких — допомогти піаністові в подоланні специфічних художніх або технічних труднощів (наприклад, у виконанні пасажів паралельними октавами або терціями). Ці вправи належать до вищих досягнень композитора: подібно до бахівського Добре темперованого клавіру, етюди Шопена — перш за все геніальна музика, при тому що вона блискуче розкриває можливості інструменту, немовби відсуваючи дидактичні завдання на другий план.

Хоча Шопен спочатку засвоїв жанри фортепіанної мініатюри, він ними не обмежився. Так, протягом зими, проведеної на Майорці, ним був створений цикл з 24 прелюдій у всіх мажорних і мінорних тональностях. Цикл побудований за принципом «від малого до великого»: перші

прелюдії — лаконічні віньєтки, останні — справжні драми, діапазон настроїв — від повної безтурботності до високих поривань. Шопен написав 4 скерцо: ці масштабні п'єси, сповнені мужності і енергії, займають почесне місце серед шедеврів світової фортепіанної літератури. Його перу належить більше двадцяти ноктюрнів — прекрасних, мрійливих, поетичних, глибоко ліричних одкровень. Шопен — автор декількох балад (це єдиний у нього жанр програмного характеру), в його творчості представлені також експромти, рондо; особливою популярністю користуються його вальси.

Рідними «польськими» жанрами Шопен вразив Париж своїми оригінальними мазурками і полонезами — жанрами, в яких знайшли віддзеркалення слов'янські танцювальні ритми і гармонічна мова, типова для польського фольклору. Ці чарівні, барвисті п'єси вперше принесли в західноєвропейську музику слов'янський елемент, що поступово, але невідворотно змінило ті гармонічні, ритмічні і мелодичні схеми, які великі класики 18 ст. залишили своїм послідовникам. Шопен склав більш ніж півсотню мазурок (їх прототип — польський танець з тридольним ритмом, схожий на вальс). Як майже все написане Шопеном, мазурки вельми піаністичні і вимагають від виконавця великого мистецтва — навіть якщо не містять явних технічних труднощів.

Полонези більші за мазурки і по протяжності, і по фактурі. Полонезу-фантазії і полонезу, відомого під назвою «військового», цілком вистачило б, щоб забезпечити Шопену одне з перших місць у ряді найоригінальніших і наймайстерніших авторів фортепіанної музики.

Слід відмітити ще одну особливість творчості Шопена. Усі, без винятку,

ЛАБОРАТОРІЯ ПЕДАГОГІЧНОЇ МАЙСТЕРНОСТІ

відмічені попередньо твори зазнали істотних змін. Композитор розширив рамки їх звичного призначення. Так, інструктивний етюд, прелюдія як окрема вступна п'єса, сентиментальний ноктюрн, побутові танці: вальс, мазурка, полонез вперше перетворились у творчості Шопена на високохудожні концертні твори. Мазурки стали символом, а полонез Ля мажор – гімном Польщі. І який з творів Шопена ми не слухали б, усі вони пронизані головною темою усієї його творчості – **темою батьківщини**.

Виконувати твори Шопена дуже непросто, не всім під силу. Найбільше питань виникає в зв'язку з позначенням *rubato*, яке зустрічається в тексті шопенівських творів. Обов'язковою умовою *rubato* є стабільність метричної пульсації. Шопен сам пояснював *rubato* у більшому масштабі: «Припускаючи, що п'єса триває стільки-то хвилин, можна змінювати окремі моменти, якщо загальна тривалість зберігається». Рубатність, як прикмета вишуканого смаку у виконанні, пронизує всю музику Шопена і запам'ятовується як одна з її найхарактерніших ознак.

Час від часу Шопен звертався до великих музичних форм. Серед них: дуже переконлива за драматургією фантазія фа мінор, створена в 1840–1841 р.р. У цьому творі Шопен знайшов модель форми, що повністю відповідала характеру вибраного їм тематичного матеріалу, і таким чином вирішив завдання, яке виявлялося не під силу багатьом його сучасникам.

У Баркаролі, єдиному шопенівському творі даного жанру (1845–1846 р.р.), примхлива, гнучка мелодія у розмірі 6/8, характерному для пісень венеціанських гондольєрів, варіюється на тлі незмінної фігури супроводу (у лівій руці).

Також Шопен створив три фортепіанні сонати. Перша, до мінор (1827), — юнацький твір, який нині рідко виконується. Друга, сі-бемоль мінор, з'явилася десятиліття опісля. Її третя частина — відомий у всьому світі похоронний марш, а фінал — вихор, подібний до «вітру, що віє над могилами». Друга соната, що вважалася невдалою по формі, у виконанні великих піаністів постає як вражаючий цілісний твір. Остання шопенівська соната, сі мінор (1844), має наскрізну структуру, що об'єднує її чотири частини, і є одним з вищих досягнень Шопена.

До інших Шопену належить також ряд творів для фортепіано з оркестром і нечисленні камерні п'єси. Для фортепіано з оркестром ним створені *Andante spianato* і полонез Мі-бемоль мажор, два концерти (мі мінор і фа мінор), фантазія на польську тему, рондо-краков'як, а також варіації на тему Моцарта *La ci darem la mano* (арія з опери Дон Жуан). Разом з віолончелістом О. Ж. Франшоммом він склав Великий концертний дует для віолончелі і фортепіано на теми з опери Мейєрбера «Роберт-диявол», сонату соль мінор, інтродукцію і полонез для того ж складу, а також тріо соль мінор для фортепіано, скрипки і віолончелі. Шопеном створений ряд пісень для голосу з фортепіано на польські тексти.

Шопену довелося жити і творити у важку для польського народу епоху. З кінця 18 ст. Польща, як самостійна держава, перестала існувати. Її поділили між собою Прусія, Австрія і Росія. Не дивно, що вся I-а половина 19 ст. пройшла під стягом національно-визвольної боротьби. Шопен був далекий від політики і не приймав безпосередньої участі у революційному русі. Але він був патріотом, і все життя мріяв про визволення своєї Вітчизни. Завдяки патріотизму вся творчість Шопена

ЛАБОРАТОРІЯ ПЕДАГОГІЧНОЇ МАЙСТЕРНОСТІ

виявилась тісно пов'язаною з найбільш передовими устремліннями епохи.

Трагічність положення Шопена як польського композитора полягала в тому, що він, горяче люблячи рідну країну і народ, був відірваний от неї: незадовго до найбільшого польського повстання. 1831-го року він виїхав за кордон, звідки йому ніколи вже не судилося повернутися на Батьківщину. В цей час він був на гастрольях у Відні, потім відправився в Париж і на шляху туди, в Штутгарті, дізнався про падіння Варшави. Ця звістка викликала у композитора гостру душевну кризу. Під її впливом відразу змінився зміст шопенівської творчості. Саме з цього моменту починається істинна зрілість композитора. Переживши сильне потрясіння від трагічних подій, він гнівно вибухнув знаменитим «Революційним» етюдом, прелюдіями ля мінор і ре мінор.

До кінця життя прожив Шопен у Парижі, але думкою і серцем завжди був з рідним народом. Він заповів, щоб його серце було поховане у Варшаві. Сестра композитора перевезла серце свого великого брата у Варшаву і поховала в костюлі Святого Хреста. В дні фашистської окупації патріоти Польщі берегли його як національну святиню. 1945 року серце Шопена знову замуроване в одній із колон костюлу Святого Хреста. В музиці Шопена б'ється гаряче серце музичного генія польського народу. В цьому безсмертя великого композитора.

У ювілейний 2020 рік в запашний вінок шани композитору вплели свої барви також викладачі і студенти нашого закладу. Так, четвертого березня 2020 р. авторами статті був втілений у життя інтерактивний проект «Серце моє там, де моя батьківщина», присвячений 210 – й річниці від дня

народження геніального польського композитора Фредеріка Шопена. Складався він з декількох етапів. Спершу для здобувачів освіти факультету дошкільної освіти та музичного мистецтва молодими лекторами 21М групи були проведені повідомлення про неперехідну значимість творчості Шопена для світового мистецького простору у формі інформаційних хвилюнок. Основою ж проекту був відкритий виховний захід для студентів другого курсу, які на заняттях із навчальної дисципліни «Світова музична література» аудиторно та позааудиторно опановують об'ємний розділ «Романтизм». Наступним кроком було «побачення» із Шопеном на концерті з найвідоміших його творів, який проходив у Вінницькому коледжі культури і мистецтв ім. М. Леонтовича. І, нарешті, все почуте, побачене і пережите було відображено у яскравому, зі смаком оформленому фотозвіті даного інтерактивного проекту.

Ми пережили неймовірні миті естетичної насолоди від спілкування з невмирущою музикою Шопена. Цікава, хвилююча розповідь про цінності сім'ї Шопена, різнобічність обдарування Фредеріка, навчання у Варшавському ліцеї, поїздки у всі куточки Польщі - Куяви, Мазури, Підлясся, Помор'я, вслуховування на літніх

вакаціях у польські пісні та танці, навчання

ЛАБОРАТОРІЯ ПЕДАГОГІЧНОЇ МАЙСТЕРНОСТІ

у Варшавській консерваторії, найвища оцінка професором Ельснером діяльності Шопена, як генія, який прославить Польщу, вимушений від'їзд на чужину і душевне потрясіння від жорстокого придушення повстання польських патріотів російським самодержавством, гнівний вибух «Револьюційного» етюд, нечувана слава незвичайного слов'янського піаніста у Парижі серед цілої плеяди піаністів – віртуозів світового рівня, безмірна туга за батьківщиною, нещасливе кохання, співжиття з емансипованою Жорж Санд, хвороба і смерть, поховання в Парижі з кубком польської землі на могилі і виконання заповіту – повернення серця на батьківщину, посмертна світова слава, увіковічнення у прозі, поезії, живописі, скульптурі, музеях, конкурсах, фестивалях... Все це дійство супроводжувалось чудовим відеорядом, вражаючими фрагментами із художніх фільмів «Шопен. Бажання любові» польського режисера Єжі Антчака і «Піаніст» польського режисера Романа Поланські, живе виконання творів Шопена молодими талановитими викладачами Мазур Альбіною Миколаївною та Пекурару Людмилою Геннадівною, виконання авторської пісні на слова поета Леоніда Хаустова «В этом доме родился Шопен» викладачем Димінською Валентиною Казимирівною. Все промайнуло як одна яскрава мить. На відкритому заході були присутні колеги, кандидат педагогічних наук Гаврилюк Оксана Анатоліївна, декан факультету дошкільної освіти та музичного мистецтва професор Слободинська Тамара Степанівна, заступник декана Бахчеван Наталія Анатоліївна, які високо оцінили виховний

захід «Серце моє там, де моя батьківщина». Ми, організатори заходу і автори статті, щиро вдячні всім за співучасть і розуміння та сподіваємось на майбутню успішну співпрацю.

І вкотре переконуєшся, що не випадково Фредерік Шопен був обраний вісником нового виміру людських почуттів і ставлення до життя. У його світі час відступив перед вічністю. І хоча земне життя тлінне - у просторі ще довго з нами і після нас будуть звучати звуки його безсмертних переживань, викладені найпростішою з можливих мов, у якій всього сім нот. Невагомий натяк Бога на простоту безконечності створеного ...

Завершуємо свою розповідь поезією «Серце Шопена» геніального українського поета, фольклориста, піаніста і тонкого знавця творчості композитора Максима Тадейовича Рильського.

Є церква у Варшаві - там стіна
Ховає Польщі й Людськості святиню -
Шопена Серце. Голосно луна
Своїм биттям те серце і донині.

Вони нам залишилися навек -
Ті чорні візерунки нотних знаків...

ЛАБОРАТОРІЯ ПЕДАГОГІЧНОЇ МАЙСТЕРНОСТІ

Коли торкався клавіш Фредерік -
То сам Міцкевич, сам Міцкевич плавав.

Коли найближчих, найдорожчих ми
В останню проводжаємо дорогу,
Над нами має скорбними крильми
Шопенів марш, крізь мідь злетівши строгу.

В Парижі й на Майорці голубій
Одним він жив могутнім пориванням,
І з Польщі змученої вітровій
Схилявся над його дрібним писанням.

Мазурки й полонези - та ж вони
Народу голос, що живе і творить...
Із цегли, із церковної стіни
Шопена серце з нашими говорить...

Стаття надійшла до редакції

12 вересня 2020

ВИКОРИСТАННЯ ІННОВАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ ЯК ФАКТОР ФОРМУВАННЯ УСПІШНОЇ ОСОБИСТОСТІ

УДК [001.895:37] (045)

БІЛОУС Л. З.

викладач інформаційних технологій,

КЗВО «Вінницький гуманітарно-педагогічний коледж»

Анотація. *Сьогодення все наполегливіше потребує пошуку таких форм та методів навчання, впровадження яких сприяло б активізації навчально-пізнавальної діяльності вихованців, підвищувало ефективність набуття ними нових знань, розвивало творчу активність, а також навички колективно злагоджених дій.*

Ключові слова: *інновація, інноваційні технології, нововведення, комп'ютер, навчальний процес.*

XXI століття є «епохою змін», що вимагає від навчального закладу генерування та реалізації нових ідей та освітніх проектів нового тисячоліття – інноваційних перетворень.

Оскільки головними фігурами в навчальних закладах є учень і викладач, які повинні творчо працювати, вчитися, самовдосконалюватися, останні мають працювати над виробленням і вдосконаленням методів навчання і виховання, зокрема інтерактивних.

На сьогодні основним завданням викладача є саме створення умов для формування творчої компетентної особистості, яка буде здатна реалізувати свій потенціал у суспільстві. Тому актуальним є

перехід до особистісно-орієнтованого навчання й виховання, упровадження нових, більш ефективних педагогічних технологій, інтерактивних методів навчання.

Мета написання статті полягає в аналізі та обґрунтуванні особливостей використання інноваційних навчально-виховних технологій у навчальний процес.

Постановка проблеми. Освітні (педагогічні) інновації – це результат пошуку оригінальної, нестандартної реалізації різноманітних педагогічних проблем. Продуктом творчого пошуку можуть бути нові навчальні технології, оригінальні виховні ідеї, форми та методи виховання, незвичайні підходи в управлінні.